

[Gert Petersen]

jeg har sagt her. Men de svarer til en kriseplan, som tager sit udgangspunkt i lønmodtagernes interesser. Den må have et perspektiv, den skal nytte noget, og den må være socialt retfærdig. Den skal vende den tunge ende opad. Regeringens plan derimod, det, som er lagt frem her, er perspektivløst, det løser ikke problemerne, og det er bundretfærdigt over for den arbejdende danske befolkning. Det vender den tunge ende nedad. Derfor afviser SF denne plan, såvel som vi afviser denne regering. Vore værste anelser er blevet bekræftet med det, man er kommet med her.

Jeg vil godt føje til, at hvis ikke regeringen bremses i tide, ender det meget snart med endnu større katastrofer. Så skal vi sidde her om et halvt år eller sådan noget og drøfte, om det nu var klogt eller forkert af regeringen at lade sig tvinge til en kolossal devaluering eller noget i den stil. Det vil det ende med, hvis ikke denne regering bremses i tide.

Ole Olsen (SF):

Vi havde planlagt at dele ordførerskabet. Nu må vi se, om vi kan holde tidsplanen, ellers må jeg fortsætte i næste omgang.

Det, der først er fornødent, når man skal vurdere de planer, som regeringen har lagt frem, må være at finde ud af, hvor reel oliekrisen er nu. At den bliver slem om nogle år, er der ingen tvivl om, men det er spørgsmålet, hvor reel den er nu.

Hvis det viser sig i praksis, at olieleveringerne bliver så store, at der bliver et mindre overskud, vil dette overskud naturligvis meget hurtigt virke som en kraftig opbremsning i oliepriserne og vil måske endda bevirke et fald. Det virker opmuntrende, at der fra flere sider, bl. a. fra Saudi-Arabiens side, ytres ønske om at få afskaffet det såkaldte spotmarked i Rotterdam. De olieforsyninger, der rent faktisk går over Rotterdammarkedet, er meget små, men til gengæld er de prisvirkninger, som kommer fra Rotterdammarkedet, meget store. Spotmarkedet er i stand til at fremkalde panik på det internationale marked på rekordtid. Jeg synes lige, man skal minde om regeringens geniale streg i gasaftalerne at gå ind på, at spotmarkedet i Rotterdam skulle bære en meget, meget væsentlig vægt ved beregningen af priserne, for det vil vi få fornøjelse af nu, og jeg garanterer regeringen for, at socialistisk folkeparti og jeg vil

ikke holde op med at minde regeringen igen og igen om de ulykker, den har lavet i forbindelse med at bruge Rotterdamnoteringen.

Man kan let få en fornemmelse af, at regeringspartierne benytter lejligheden til at føre en så hårdhændet økonomisk politik, at socialdemokratiet ikke ville være i stand til at acceptere den i forbindelse med forlængelsen af overenskomsterne. Men selv om man nu må medgive regeringen og dens partier, at tingene ser nøjagtig så mørke ud, som det fremgår af indgrebene, er det dog svært alligevel at acceptere den politik, som bliver lagt frem her. Langt de fleste af indgrebene vil ramme den almindelige danske befolkning. Der er derimod lagt op til fuldstændig at friholde erhvervslivet for de byrder, som må bæres. Der er også tale om, at erhvervslivet skal have nogle håndøre oven i de begunstigelser, som det allerede har i så rigt mål.

Den rådende panik er opstået i forbindelse med regningen på olieimporten. Det var derfor naturligt, om man først og fremmest havde søgt at imødegå krisen ved indgreb over for de varer, der er skyld i krisen. Man må naturligvis indrømme, at regeringens forhøjelse af afgifterne til en vis grad vil virke i denne retning. Det er imidlertid sådan, at importen af netop disse varer er meget lidt følsom over for prisstigninger. Det vil sige, at selv om prisen stiger kraftigt på olie, er folk ikke særlig tilbøjelige til at skære olieforbruget ned. Det samme gælder med cigaretterne.

Men når vi kommer til den anden side af sagen, nemlig at hjælpe befolkningen til ved lån og tilskud at modvirke afgiftsstigninger ved besparelser, er regeringen fuldstændig bøvlam.

Socialistisk folkeparti har tidligere lagt en skitse til bl. a. energipolitik frem her i tinget. Jeg kunne naturligvis nøjes med at henvise til denne. Imidlertid vil det nok være rimeligt at søge gennemført, hvad man på grund af den politiske situation og oliesituationen kun kan betegne som en forceret gennemførelse af anvendelsen af alternative energikilder. Det er indtil nu meget svært at anvende alternative energikilder på en sådan måde, at omkostningerne kan konkurrere med prisen på olie. Jeg sigter naturligvis først og fremmest til anvendelsen af solenergi til opvarmingsformål. En energiform som solenergi vil først og fremmest blive dyr i anvendelse på grund af investeringsomkostningerne. Sam-